

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.195/2020/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr.
Vítál-Eigner Beáta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... főosztályvezető

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: önkormányzati közgyűlési határozat megtámadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 11.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. november 28-án hozott 104.K.28.059/2019/10. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 104.K.28.059/2019/10. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, az ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben hatályon kívül helyezi és a keresetet teljes körűen elutasítja. A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes Közgyűlése a 194/2018. (XII.20.) határozatának 1. pontjában, mint a tulajdonosi jogok egyedüli gyakorlója a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:112. § (3) bekezdése alapján utasította a Salgótarján Megye Jogú Város Önkormányzatának 100%-os önkormányzati tulajdonában álló gazdasági társaságainak vezető tisztségviselőit, hogy a rendkívüli munkaidőre vonatkozó szabályok alkalmazása során a naptári évenként 250 óra, kollektív szerződés esetén az évi 300 óra rendkívüli munkaidőt ne lépják túl „önként vállalt túlmunka” megnevezéssel sem, valamint 12 hónapnál hosszabb munkaidőkeretet ne alkalmazzanak. A 2. pont szerint a Közgyűlés, mint a ... Kft., valamint a ... Kft. tagja javasolja a cégek taggyűlésének, hogy kérjék fel a cégek ügyvezetőit, hogy a rendkívüli munkaidőre vonatkozó szabályok alkalmazása során a naptári évenként 250 óra, kollektív szerződés esetén az évi 300 óra rendkívüli munkaidőt ne

lépjék túl „önként vállalt túlmunka” megnevezéssel sem, valamint 12 hónapnál hosszabb munkaidőkeretet ne alkalmazzanak. A Közgyűlés felhatalmazta a polgármestert, hogy a cégek taggyűlésén a jelen határozatban foglaltaknak megfelelően éljen szavazati jogával.

- [2] A felperes törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva törvényességi felhívással élt az alperes felé a fenti határozattal szemben az összesen négy pontban megjelölt jogszabálysértések megszüntetése érdekében. Az alperes Közgyűlése a 87/2019. (V.29.) határozatában a felperes törvényességi felhívásában foglaltakkal nem értett egyet.

A kereseti kérelem

- [3] A felperes keresetében kérte annak megállapítását, hogy Salgótarján Megye Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének 194/2018. (XII.20.) határozata jogsértő, erre tekintettel azt helyezze a bíróság hatályon kívül. Álláspontja szerint az alperes Közgyűlése a támadott határozatában adott utasítással túllépte a Ptk. 3:109. § (2) bekezdésében foglalt hatáskörét.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében az alperes támadott határozatának 1. pontját megsemmisítette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az indokolásban hivatkozott a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (2), (3), (4), 139. § (1), 142. § (4) bekezdéseire; a Ptk. 3:109. § (1), (2), (4), 3:112. § (2) bekezdésére, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) és 89. § (1) bekezdés a) pontjára.
- [5] Az elsőfokú bíróság az Mötv. megjelölt rendelkezéseire alapítottnan kiemelte, hogy a felperes törvényességi felügyeleti jogköre minden alperesi döntésre kiterjed, és csupán kivételként nem vonatkozik azon döntésekre, amelyek alapján egyéb bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye. A perbeli esetben kettős természetű jogviszonyról van szó, mely egyfelől közjogi jogvitára is alapot ad, hiszen a kormányhivatal feladata vizsgálni többek között az önkormányzati döntések jogszerűségét az objektív jogrend védelme érdekében. Ugyanakkor ez a döntés egy magánjogi jogviszonyban már valamilyen alanyi jog érvényesítésére jogosíthat. A Kúria a Kfv.IV.37.166/2016/4. számú döntésében (a továbbiakban: Kúriai Ítélet) kimondta, hogy a per tárgyát illető kérdés alapján ugyan egy munkaügyi jogvitának lenne helye, de ez nem zárja ki azt, hogy a kormányhivatal vezetője az objektív jogrend védelme érdekében fellépjen és az Mötv. szerint törvényességi ellenőrzési jogkörben járjon el. A bíróság megjegyezte, hogy az alperes által kért permegszüntetésnek és a keresetlevél áttételének nem lenne helye, még a közigazgatási bírósági hatáskör hiányában sem. A bíróság megállapította, hogy a perre hatáskörrel rendelkezik és az ügyet érdemben vizsgálta.
- [6] A közigazgatási és munkaügyi bíróság hangsúlyozta, az alapító utasítási joga nem korlátlan, kizárólag az alapvető üzleti és személyi kérdésekre terjedhet ki. Az alperes nem tudott olyan jogszabályra hivatkozni, amely kifejezetten a legfőbb szerv hatáskörébe utalta volna a túlmunka elrendelésével kapcsolatos döntést. Az érintett gazdasági társaságok alapító okiratai nem tartalmazzák azt, hogy az alapító kizárólagos hatásköre a túlmunkával kapcsolatos döntés meghozatala. Nem foghat helyt az az érvelés, hogy a túlmunka elrendelésével kapcsolatos döntés további jogszabályi vagy alapító okiratbeli felhatalmazás nélkül is a Ptk. 3:109. § (2) bekezdése szerinti, a társaság alapvető üzleti és személyi kérdéseiben való döntéshozatalnak minősülne.
- [7] A Munka Törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény szerint a túlmunka elrendelése a munkáltató kizárólagos hatáskörébe tartozó döntés, azaz erről kizárólag az ügyvezetés jogosult dönteni, ebben a körben alapítói döntés nem lehetséges. Ez nem minősül alapvető üzleti és személyi kérdésekben való döntésnek.

- [8] A bíróság a fenti két pontban írtaknak megfelelően megállapította, hogy a támadott közgyűlési határozat 1. pontjában megfogalmazott utasítás kiadása nem tartozott a Közgyűlés hatáskörébe, ez az ügyvezetők jogkörének jogellenes elvonását jelentette.
- [9] A támadott határozat 2. pontja vonatkozásában a bíróság rögzítette, hogy ebben a pontban nem egy utasítás szerepel, amely kötelező lenne az ügyvezetésre, hanem egy javaslat arra nézve, hogy a cégek taggyűlése kérje fel az ügyvezetőket, hogy túlórát ne rendeljenek el. Ennek a felhívásnak jogi kötőereje nincs, az jogszabályi rendelkezésbe nem ütközik. E vonatkozásában a bíróság a keresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a per megszüntetése, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítása iránt.
- [11] A hatásköri kérdéshez kapcsolódó okfejtése szerint az Mötv.-nek az önkormányzatok törvényességi felügyeletéről szóló szabályaiból nem vezethetők le a perbeli esetben a felperes törvényességi felügyeleti jogköre és a közigazgatási bíróság hatásköre. Az Mötv. 132. § (4) bekezdés b) pontjára figyelemmel ugyanis érvényesül az a kivételszabály, hogy nincs helye törvényességi felügyeleti eljárásnak azokra a döntésekre vonatkozóan, amelyekkel szemben jogszabályban meghatározott bírósági eljárásnak van helye, mint jelen esetben. Ugyanis a perbeli társasági jog által szabályozott kérdésben a felperesnek nincs keresetindítási joga, arra kizárólag a Ptk. 3:35. §-ában megjelölt személyek jogosultak és a perben a törvényszék, mint cégbíróság jár el. A cégek esetében az objektív jogrend védelmét az állam a cégbíróság által lefolytatott törvényességi felügyelettel biztosítja, ezért a kormányhivatal általi törvényességi eljárás szükségtelen, egyben kizárt. A fentieket igazolja a Ptk. 3:34. §-a, valamint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 74. § (1) bekezdés d) pontja.
- [12] Az alperes szerint a Kúriai Ítélet nem támasztja alá az elsőfokú ítéletben írtakat, mert egyrészt a jogvita nem munkaügyi természetű, másrészt megállapítható, hogy más szerv törvényességi felügyeleti jogkörrel, illetve más személyek keresetindítási joggal rendelkeznek, vagyis nem áll fenn az az eseti döntésben megjelölt helyzet, hogy a kormányhivatal törvényességi felügyeleti jogköre nélkül semmiféle szerv nem léphetne fel. Így kiterjesztő jogértelmezéssel nem teremthető meg a felperes párhuzamos törvényességi felügyeleti jogköre az ítéletet hozó bíróság párhuzamos jogkörével együtt. Az alperes részletesen elemezte a Kúriai Ítéletet és kifejtette, hogy az más jogi alapokon nyugszik, így a fentiekre is figyelemmel nem alkalmazható analógiaként.
- [13] A támadott határozat nem minősül a közigazgatási jog által szabályozott cselekménynek, így közigazgatási jogvitának sem. A társaság jog által szabályozott jogviszonyt az a speciális körülmény, hogy a legfőbb szerv jogait a kérdéses egyszemélyes társaságokban az alperesi önkormányzat gyakorolja, nem teszi a közgyűlési jog által szabályozottá, hiszen a jogviszonyra a Ptk. az irányadó.
- [14] Az alperes másodlagosan kifejtette, hogy a Ptk. 3:109. § (4) bekezdése szerint az egyszemélyes társaságnál a legfőbb szerv hatáskörét az alapító vagy az egyedüli tag gyakorolja, aki határoz a legfőbb szerv hatáskörébe tartozó kérdésekben és e döntés az ügyvezetéssel való közléssel válik hatályossá. A bíróság nem érzékelte, hogy a többszemélyes társaságoknál a tag utasítási jogának kizártsága és egyszemélyes társaságoknál az utasítási jog megengedettsége között érdemi különbség van. Az az értelmezés, hogy az utasítási jog gyakorolhatóságához alapító okiratot kell módosítani alaptalan, ugyanis ezt a Ptk. nem követeli meg az egyszemélyes társaságoknál. Ha az „alapító utasítási joga nem korlátlan, kizárólag az alapvető üzleti és személyi kérdésekre terjedhet ki”, akkor az alapító döntési joga sem lenne értelmezhető. A döntés és az utasítás nem azonos kategória, az

egyedüli tagot megillető utasítási jog a vezető tisztségviselő hatáskörébe tartozó kérdéseket illetően értelmezhető kizárólag.

- [15] A korábban hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 22. § (4)-(6) bekezdései a jelenleg hatályos Ptk. vonatkozó rendelkezéseivel azonos szabályokat tartalmaznak. A Gt. előbbi jogszabályhelyeihez kapcsolódó bírósági és jogirodalmi értelmezése az alperes álláspontját támasztja alá. A kereset érdemi elbírálhatósága esetén a támadott határozat 1. pontjával szemben előterjesztett kereset is alaptalan.
- [16] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta. Kiemelte, hogy a közigazgatási bíróság hatáskörét a Kp. 12. § (1) bekezdése mellett az Mötv. 139. § (1) bekezdése és 142. § (4) bekezdése alapozza meg. Az alperes Közgyűlése a határozatában adott utasítással túllépte a Ptk. 3:109. § (2) bekezdésében foglalt hatáskörét.

Döntés a befogadásról

- [17] A Kúria a Kfv.VI.37.195/2020/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet befogadta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [19] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [20] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben az Mötv. 132. § (4) bekezdés b) pontjának értelmezése és alkalmazása vonatkozásában nem helytálló jogi következtetést vont le.
- [21] Az Mötv. jelen ügyben alkalmazandó 132. § (1) bekezdés a) és d) pontja szerint a kormányhivatal a helyi önkormányzatok törvényességi felügyelete körében az Alaptörvényben meghatározott feladat- és hatáskörökön túl: a) törvényességi felhívással élhet; d) kezdeményezheti a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál az önkormányzat határozatának felülvizsgálatát. A 132. § (2) bekezdése értelmében a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásának célja a helyi önkormányzat képviselő-testülete, bizottsága, részönkormányzata, polgármestere, főpolgármestere, megyei közgyűlés elnöke, társulása, jegyzője (a továbbiakban: érintett) működése jogszerűségének biztosítása. A 132. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásában vizsgálja az érintett a) működésének, döntéshozatali eljárásának jogszerűségét; b) döntéseinek jogszerűségét. A 132. § (4) bekezdése kimondja, nem terjed ki a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – az érintett által hozott azon döntésekre, a) amelyek alapján munkaügyi vitának vagy közszolgálati jogviszonyból származó vitának, b) jogszabályban meghatározott bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye, vagy c) amelyeket a képviselő-testület mérlegelési jogkörében hozott.
- [22] Az Mötv. 134. § (2) bekezdése alapján a törvényességi felhívás eredménytelensége esetén a kormányhivatal a törvényességi felülvizsgálati eljárás egyéb eszközeinek alkalmazásáról mérlegelési jogkörben dönt. A 139. § (1) bekezdése szerint a kormányhivatal a helyi önkormányzat tájékoztatásának kézhezvételétől vagy tájékoztatás adására nyitva álló határidő eredménytelen elteltétől számított tizenöt napon belül kezdeményezheti a közigazgatási és munkaügyi bíróságnál az önkormányzati határozat felülvizsgálatát. A 142. § (4) bekezdése kimondja, az önkormányzati határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben a polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó fejezetének rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltéréseknek megfelelően kell alkalmazni, ez perekben a közigazgatási és munkaügyi bíróság jár el.

- [23] A Kúria hangsúlyozza, a kormányhivatalnak az önkormányzat határozata felülvizsgálata iránt indított pere az Mötv. 132. § (1) bekezdés d) pontja, 139. § (1) bekezdése és 142. § (4) bekezdése szerint közigazgatási pernek minősül, amelyben jelen per megindításának időpontjában a közigazgatási és munkaügyi bíróság volt jogosult eljárni és dönteni, de nem a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény közigazgatási perekre vonatkozó XX. fejezete, hanem a Kp. irányadó jogszabályhelyei és az Mötv. speciális rendelkezései alapján.
- [24] Az Mötv. 132. §-a a törvényességi felügyelet eszközei és terjedelme körében egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz. A 132. § (3) bekezdés b) pontjából következően a felperesi kormányhivatal főszabály szerint az alperesi önkormányzat valamennyi döntésének jogszerűségét vizsgálhatja felügyeleti eljárás keretében. Ugyanakkor a 132. § (4) bekezdés a)-c) pontjai az általános törvényességi felügyeleti jogkör alóli kivételeket határozzák meg egyértelmű, egyben kógens módon. Ezen kivételszabályok alól kizárólag a 132. § (5) bekezdése enged eltérést a 132. § (4) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan. A fentiek azt jelentik, hogy amennyiben az alperes döntéséhez kapcsolódóan jogszabályban meghatározott bírósági eljárásnak van helye, úgy ezzel a döntéssel szemben a kormányhivatalnak törvényességi felügyeleti eszközei nincsenek, erre vonatkozóan törvényességi felhívást nem terjeszthet elő, továbbá nem kezdeményezheti annak közigazgatási bírósági felülvizsgálatát.
- [25] A Ptk. III. Könyv IV. Címe szabályozza a jogi személy törvényes működésének biztosítékait, ezen belül a X. Fejezet – 3:34. § – a jogi személy törvényességi felügyeletét. A 3:34. § kimondja, a jogi személyek feletti általános törvényességi felügyeletet a jogi személyt nyilvántartó bíróság látja el. A törvényességi felülvizsgálati jogkör nem terjed ki olyan ügyekre, amelyekben más bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye. A törvényességi felügyelet nem irányulhat a jogi személy döntéseinek gazdaságossági, célszerűségi szempontból való felülvizsgálatára.
- [26] A Ptk. 3:34. §-ához kapcsolódó jogalkotói indokolás – amely az Alaptörvény 28. cikkére alapítottan az értelmezés során kötelezően figyelembe veendő – tartalmazza, hogy a jogi személyek működése feletti általános törvényességi felügyeletet a nyilvántartást vezető bíróság látja el. Ez a megoldás szakít azzal a korábbi helyzettel, amikor egyes jogi személyek felett az ügyészség gyakorol törvényességi felügyeletet, míg más jogi személyek esetében a nyilvántartó bíróságra hárul ez a feladat. A törvényalkotó álláspontja szerint a nyilvántartó bíróság alkalmas a felügyelet ellátására minden jogi személy típus esetén.
- [27] A jogi személy határozatainak bírósági felülvizsgálatáról a Ptk. III. Könyv IV. Cím XI. Fejezete rendelkezik (3:35-3:37. §-ok). A 3:35. § alapján a jogi személy tagja, tagság nélküli jogi személy esetén az alapítói jogok gyakorlója, a jogi személy vezető tisztségviselője és felügyelőbizottsági tagja kérheti a bíróságtól a tagok vagy az alapítók és a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik.
- [28] A 3:35. §-ra vonatkozó jogalkotói indokolás rögzíti, egyértelművé teszi a törvény, hogy ez az intézmény nem a társasági döntéshozatal bírósági ítélettel való helyettesítését célozza, hanem kizárólag a határozatok jogsértő volta esetén vehető igénybe. A jogsértés fogalmát ebben az értelemben tágran értelmezi a szabály, hogy a létesítő okiratba ütköző határozatot is felülvizsgálhatónak tartja ugyanúgy, mint a jogszabállyal ellentétes határozatokat. E körön kívül azonban bíróság nem szólhat bele a társaság döntéseibe. Nem vizsgálhatja felül azok célszerűségét, gazdaságosságát, nem mérlegelheti a döntéshozatalban összeütköző érdekeket, csak azt ellenőrizheti, hogy a határozat nem jogsértő-e.
- [29] A Kúria megítélése szerint a keresettel érintett alperesi határozat 1. pontja vonatkozásában a Salgótarján Megyei Jogú Város Önkormányzatának 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaságok általános törvényességi felügyeletét a jogi személyt nyilvántartó bíróság látja el. Ezen gazdasági társaságok alapítója (alapítói) által hozott határozatok felülvizsgálatát a Ptk. 3:35. §-ában meghatározott személyek, jelen esetben a gazdasági társaságok vezető tisztségviselője és felügyelőbizottsági tagja kérheti a jogi személyt nyilvántartó bíróságtól. Miután a támadott határozat

első pontja vonatkozásában a Ptk. 3:34. § (1) bekezdése szerinti bírósági törvényességi felügyeleti eljárásnak van helye, ezért a kormányhivatal törvényességi felügyeleti jogköre erre a döntésre az Mötv. 132. § (4) bekezdés b) pont első fordulata alapján nem terjed ki.

- [30] A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsának döntése nem ellentétes a Kúriai Ítéletben foglaltakkal, mert utóbbi ügyben nem az Mötv. 132. § (4) bekezdés b) pontjának, hanem a 132. § (4) bekezdés a) pontjának értelmezése és alkalmazása volt a jogvita elsődleges tárgya, a perbelitől jelentősen eltérő tényállás mellett. A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozza, egyetért az Mötv. Kommentárjának azon érvelésével, mely szerint: „Olyan határozat esetében, amely alapján munkaügyi vitának, közszolgálati jogviszonyból származó vitának van helye, a határozat jogszerűségét is vizsgálhatja a megyei (fővárosi) kormányhivatal, ha a határozat a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz. Ennek oka az, hogy rejtve maradhat a jogsértés, hiszen a munkavállalónak, köztisztviselőnek nem áll érdekében jogvita kezdeményezése.”
- [31] A felülvizsgálati bíróság egyetért a jogerős ítélet azon okfejtésével, mely szerint az a kérdés, hogy a tárgyi közgyűlési döntés az Mötv. 132. § (4) bekezdésében felsorolt kivételek közé tartozik-e, az ügy érdemére tartozó – anyagi jogi – kérdés. Ezért erről a bíróságnak ítélettel kell döntenie.
- [32] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 109. § (2) bekezdésére figyelemmel a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, az ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben hatályon kívül helyezte és a keresetet teljes körűen elutasította.

A döntés elvi tartalma

- [33] *Az önkormányzati tulajdonban álló gazdasági társaságok vezető tisztségviselői számára adott utasítást tartalmazó önkormányzati határozat felülvizsgálatára a Ptk. 3:34. §-ára figyelemmel a gazdasági társaságokat nyilvántartó bíróság jogosult általános törvényességi felügyeleti jogkörében. Az ilyen önkormányzati döntésekre az Mötv. 132. § (4) bekezdés b) pont első fordulatának megfelelően nem terjed ki a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása.*

Záró rész

- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó 107. § (1) bekezdésére tekintettel tárgyaláson bírálta el.
- [35] Az alperesnek perköltségigénye nem volt, költségjegyzéket nem terjesztett elő, így részére elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költség nem jár.
- [36] A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.
- [37] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. június 17.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő